

Prilog 5

Н/р: г-дину **Душану Михајловићу**,
Министру унутрашњих послова

Поштовани господине министре,

Пошто сте позвали политичаре да се изјасне о писмима која је слао Милорад Луковић Легија, изјављујем следеће:

Једне вечери око 23⁰⁰, отприлике месец дана пре убиства премијера, чекао ме је непознати човек у мојој кући и без објашњења уручио ми запечаћен коверат.

У том коверту било је писмо чији је садржај познат јавности. Прочитао сам то писмо и сматрао га обичном провокацијом, јер сам добијао безброј писама, а о садржају неких сам и МУП обавештавао. За нека од тих писама је вршена провера и утврђено је да су лажна. Легијино писмо стајало је на столу у мојој канцеларији и прочитали су га многи. Приликом једног састанка са новинарима у општини Чачак, показао сам им писмо. Једна новинарка га је погледала и вратила, а остали су били незаинтересовани.

На једном састанку поменуо сам предметно писмо и потпредседнику Владе, г. Човићу и он је рекао да је то глупост без било каквог другог коментара. Тако сам то и сам схватио и престао да дајем било какав коментар о њему.

Никада нисам срео Легију, нити сам са њим разговарао. Знам из медија да је посећивао Чачак, али са мном није имао контаката.

Доносилац писма ме је једног дана посетио у општини и замолио да ургирам да му се, током одслужења казне у затвору, одобре посете породици викендом. Нисам ургирао и тако смо прекинули сваку комуникацију.

Из медија сам сазнао да је и Станишић био у Чачку, али морам да нагласим да ни њега никада нисам срео, нити смо било какав контакт имали.

С поштовањем,

Велимир Илић

У Београду, 15. априла 2003.